

UCHWAŁA Nr

RADY GMINY DMOSIN

z dnia.....

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi skargi Prokuratora Rejonowego w Brzezinach

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, poz. 1309, poz. 1696 i poz. 1815) oraz art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325), uchwala się co następuje:

§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi skargę złożoną przez Prokuratora Rejonowego w Brzezinach na uchwałę Rady Gminy Dmosin nr VII/47/2011 z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę, stanowiącą Załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Upoważnia się Wójta Gminy Dmosin do:

- 1) udzielenia odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1 oraz do przekazania jej wraz z aktami sprawy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi;
- 2) reprezentowania Rady Gminy Dmosin w sprawie skargi, o której mowa w § 1, w postępowaniu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Łodzi, a także do udzielania dalszych pełnomocnictw, w tym pełnomocnictwa do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej oraz reprezentowania Rady Gminy Dmosin w postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym w Warszawie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Pod względem formalno-prawnym
RADCA PRAWNY
Bernard Goździński
Łd-Sk-130

UZASADNIENIE

W dniu r. do Rady Gminy Dmosin wpłynęła skarga Prokuratora Rejonowego w Brzezinach do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi na uchwałę Rady Gminy Dmosin nr VII/47/2011 z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania.

Zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi organ - którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi - przekazuje skargę sądowi wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy oraz odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania. W świetle powyższego zasadne jest przekazanie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi.

ZAŁĄCZNIK do UCHWAŁY Nr
RADY GMINY DMOSIN
z dnia

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi
ul. Piotrkowska 135
90-434 Łódź

Skarżący: Prokurator Rejonowy w Brzezinach
ul. Sienkiewicza 9
95-060 Brzeziny

Organ: Rada Gminy Dmosin
Dmosin 9
95-061 Dmosin

Sygn. Prok. Rej.: PR Pa 41/2019

Nasz znak: RG.....

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325), w związku ze skargą z dnia 16 października 2019 r., złożoną przez Prokuratora Rejonowego w Brzezinach w dniu (data wpływu do Urzędu Gminy Dmosin), na uchwałę Rady Gminy Dmosin nr VII/47/2011 z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania, wnosimy o oddalenie skargi w części, tj. w odniesieniu do zarzutów podniesionych w tiretach: 1, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11 i 12.

Uzasadnienie

Skargą z dnia 16 października 2019 r. (data wpływu do Rady Gminy Dmosin) Prokurator Rejonowy w Brzezinach wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały Rady Gminy Dmosin nr VII/47/2011 z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania w części, tj. w odniesieniu do niżej wymienionych postanowień załącznika do tej uchwały:

- 1) punktu 2 działu I,
- 2) punktu 4 działu I,
- 3) punktu 1 działu II,
- 4) punktu 2 działu II,

- 5) punktu 3 działu II,
- 6) punktu 4 działu II,
- 7) punktu 2 działu III,
- 8) punktu 1 działu IV,
- 9) punktu 4 działu IV,
- 10) punktu 2 działu V

- zarzucając zaskarżonej uchwale w powyższym zakresie rażące naruszenie art. 9a ust. 2, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 11, 12 i 15 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie i art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym poprzez powtórzenie wskazanych w skardze postanowień ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie albo poprzez przekroczenie upoważnienia ustawowego i zawarcie w uchwale uregulowań, które nie mieściły się w delegacji art. 9a ust. 3, 4, 5 i 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Skarga zasługuje jedynie na częściowe uwzględnienie [w zakresie punktu 2 poniżej].

1. Pierwsza grupa zarzutów ma w istocie charakter formalny, odnoszą się one bowiem do powtórzenia zapisów ustawowych, co zdaniem Skarżącego miałoby stanowić rażące naruszenie art. 9a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Nie wiadomo, na czym opiera Skarżący twierdzenie o niezgodności postanowień uchwały stanowiących w istocie wierne powtórzenie postanowień ustawy z odnośnymi ustępami art. 9a ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Dopiero w uzasadnieniu skargi, jak się wydaje, Skarżący sugeruje, że taki sposób tworzenia prawa przez prawodawcę lokalnego jest sprzeczny z § 118 w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2012 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej. Niezbędnym jest dokonanie oceny, czy powtórzenie postanowień ustawowych w uchwale (będącej aktem wykonawczym do tej ustawy) stanowi o nieuprawnionym działaniu organu wydającego akt wykonawczy, a jeżeli tak, to czy mamy do czynienia w takim wypadku z rażącym naruszeniem prawa (a tylko takie może prowadzić do stwierdzenia nieważności uchwały). Należy w tym miejscu odwołać się do bogatego orzecznictwa sądowego i stwierdzić, że *„Odnośnie [...] zarzutów [...] opartych o twierdzenie o niedopuszczalnym powtórzeniu w nich przepisów ustawy należy stwierdzić, iż nieuprawnione jest traktowanie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (tekst jedn.: Dz. U. z 2016 r. poz. 283), jako wzorca przy badaniu legalności aktu prawa miejscowego. Nie jest to bowiem akt normatywny, ale zbiór dyrektyw skierowanych do prawodawców. Zasady określone w tym rozporządzeniu tylko wyjątkowo mogą być przydatne do oceny legalności aktów prawa miejscowego. Nie służą one natomiast do oceny ich ważności z uwagi na podstawę upoważnienia do ich wydania (por. wyrok NSA z dnia 5 maja 2011 r., I OSK 1059/10, CBOSA). Powoływanie się na te zasady może mieć miejsce jedynie wtedy, kiedy zakres powtórzeń przepisów ustaw, w tym definicji ustawowych, będzie*

rozległy albo kiedy postanowienia aktu prawa miejscowego będą powodowały zmianę postanowień ustaw (por. T. Bąkowski, *Sądowa kontrola legislacji administracyjnej pod względem zgodności z zasadami techniki prawodawczej. Legislacja administracyjna. Teoria. Orzecznictwo. Praktyka*, pod red. M. Stahl, Z. Łuniewskiej, Warszawa 2012, s. 37-46; G. Wierczyński "Konsekwencje nieprzestrzegania zasad techniki prawodawczej", w: T. Bąkowski, P. Uziębło, G. Wierczyński "Zarys legislacji administracyjnej. Uwarunkowania i zasady prawotwórczej działalności administracji publicznej", pod red. T. Bąkowskiego, Gdańsk 2011, s. 86-87). W wyroku z dnia 15 czerwca 2012 r. w sprawie II CSK 436/11 (LEX nr 1232234) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że naruszenie wspomnianych zasad nie wywołuje z mocy prawa żadnych ujemnych skutków. W aktualnie w orzecznictwie sądów administracyjnych dopuszcza się możliwość powtórzenia w akcie prawa miejscowego zapisów ustawowych, o ile takie powtórzenie ma charakter dosłowny (por. wyrok WSA z 22 kwietnia 2015 r., IV SA/Po 1284/14, CBOSA). Za powtórzenie dopuszczalne uznać można również takie, które wprowadzie nie jest literalnie zbieżne z tekstem aktu prawnego z którego jest zapożyczane, lecz pomimo różnic tekstowych nie zmierza do modyfikacji normatywnej treści ustawy." (tak WSA w Gorzowie Wielkopolskim w wyroku z dnia 11 stycznia 2018 r., II SA/Go 1079/17; także WSA w Gorzowie Wielkopolskim w wyroku z dnia 19 października 2017 r., II SA/Go 734/17; por. też WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 16 marca 2016 r., IV SA/Po 1063/15).

Rada Gminy Dmosin, dokonując w skarżonej uchwale zabiegu polegającego na powtórzeniu dokładnym powtórzeniu zapisów ustawowych, nie dopuściła się rażącego naruszenia prawa z przyczyn wskazanych w przytoczonych wyżej orzeczeniach sądowych – argumentację tam przedstawioną tutejszy organ podziela w całości.

2. Druga grupa zarzutów skargi dotyczy przekroczenia upoważnienia ustawowego i zarzuty te winny być uznane za uzasadnione,

Wobec powyższego wnosimy, jak na wstępie.

Jednocześnie, w przypadku stwierdzenia nieważności załącznika do ww. uchwały w uwzględnieniu niektórych bądź nawet wszystkich zarzutów sformułowanych w skardze, wskazujemy że funkcjonowanie tej uchwały bez kwestionowanych postanowień

Załączniki:

- dwa odpisy odpowiedzi na skargę.